

ACTE DE GRADUACIÓ – FUB – PROMOCIÓ 2021

Prenem decisions ...

Teatre Kursaal

Albert Giralt
30-9-2021

Agraïment...

Magnífic Rector, Autoritats, Membres de la comunitat universitària, Exalumnes, amics i amigues,

És un veritable plaer per a mi, estar avui aquí per compartir durant uns breus minuts reflexions que espero us puguin ser d'utilitat en el vostre futur més immediat.

Estic molt agraït, per tant, a la Fundació Universitària del Bages que configura el campus Manresa de la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya i a totes aquelles persones que han pensat en mi, per la seva confiança i per haver-me donat aquesta oportunitat.

Antes de empezar, me gustaría expresar mi más sincera felicitación a todas y a todos por el logro de esta Graduación. En el acto de hoy celebramos el final de vuestros Estudios Universitarios y, por tanto, es necesario recordar y resaltar todo el esfuerzo dedicado a este propósito. Muchas felicitades de todo corazón.

Sobre el propòsit ...

Permeteu-me que comenci aquesta reflexió precisament parlant del propòsit.

Quin és el veritable propòsit dels estudis que avui finalitzeu ?

Hi heu pensat realment ? S'ha acomplert ? Buscàveu això ?

Crec que tots coincidirem en que tot allò que heu après durant aquests darrers anys a la Universitat ha de ser entès com a un conjunt de bones eines, excel·lents instruments, expertes recomanacions, en definitiva, valuosos mitjans que han d'ajudar-vos en un moment o en un altre a aconseguir el propòsit últim que cadascú s'hagi fixat en la vida.

Per tant, els estudis, la capacitació, l'aprenentatge, no l'hem d'entendre com a objectiu final sinó com a mitjà que ens ajudarà, indubtablement, a transitar millor en el nostre recorregut vital.

Cadascú, com he dit abans, tindrà el seu propi objectiu final, és evident, és tracta d'allò que aspirem i que perseguim a nivell individual. Tants objectius com persones avui som aquí, ha de ser així. Uns fareu camí en el camp de l'empresa, d'altres en canvi tindreu recorregut en l'educació o en la salut, però per sobre d'aquesta diversitat, de forma transversal, tots hauríem de coincidir en un propòsit molt més general i que ens uneix com a éssers humans.

Aquest propòsit més general, el trobem en l'essència de l'Humanisme més pur. Des del Renaixement ha estat identificat d'aquesta manera, es tracta de voler ser lliures, voler ser autònoms, poder escollir tant interior com exteriorment els nostres propis camins, en definitiva, de posar a la persona al centre i poder decidir per nosaltres mateixos. Aquest sí que és el veritable propòsit final.

Heus aquí la clau de tot, **la capacitat de prendre decisions.**

Parlem-ne doncs.

Prenem decisions ...

Prendre decisions sembla fàcil, si, a priori sembla fàcil.

Tothom ho fa. És clar, sempre ha estat així.

Però, ... ha arribat el nostre moment ?

Potser si, potser aquest és un d'aquells moments on cal començar a prendre decisions.

Tots els que esteu aquí i que avui finalitzeu una etapa formativa molt important de les vostres vides us tocarà prendre moltes decisions durant els propers mesos. Decisions que moltes d'elles tindran conseqüències importants i determinants per al vostre recorregut vital futur, per tant, perquè no dedicar aquesta última "lliçó" a parlar, precisament, de la presa de decisions...

Sigueu valents ...

Enfrontar-se a una presa de decisió és, com ja hem comentat, un acte purament humà, és un dels pals de paller de la nostra evolució, sinó decidim, no avancem, i això aplicava als nostres avantpassats, els més llunyans, i aplicarà igualment als nostres descendents, els del futur, per tant, no ens en podem escapar. Haurem de prendre decisions.

Milions i milions de decisions són preses cada dia, bé, cada segon, cada vegada més i més. Precisament aquesta velocitat desmesurada, aquesta rutina accelerada i aquesta voràgine sense precedents ens poden arribar a confondre i fins i tot a menystenir la importància de prendre decisions. No caiguem en aquest parany.

Fins i tot, algú pot arribar a pensar que "no cal" prendre decisions ...

... els incrèduls ... perquè m'he d'esforçar si tot ja està decidit ...

... els conformistes ... ja m'està bé el que decideixin els altres ...

... els indecisos ... sempre hi ha una excusa per no decidir-se del tot ...

... els mandrosos ... massa esforç, massa problemes, no val la pena ...

Bé, tants i tants perfils similars ...

De fet, tots comparteixen una mateixa manera de ser, per cert molt ben definida per una de les expressions més nostrades en llengua catalana: AMAGAR EL CAP SOTA L'ALA. Aquesta és moltes vegades l'actitud més fàcil, i en moltes ocasions, pot arribar a ser la més estesa.

Crec sincerament que aquesta és l'actitud que cal evitar de totes totes. Sobretot si volem una societat que avanci col·lectivament i alhora que permeti a cadascuna de les persones que en forma part poder assolir el seu màxim nivell de plenitud.

Avui estic aquí per reivindicar els que opten per la posició difícil, és a dir, pels valents que s'enfronten de cara a la presa de decisions, pels que decideixen, amb plena consciència i assumeixen les seves conseqüències.

... una decisió és una elecció ...

L'abast de la presa de decisions és inimaginable. És prenen decisions sobre temàtiques generals, sobre temàtiques específiques, sobre qüestions molt tècniques, sobre aspectes molt banals, sobre temes professionals, sobre temes personals... Normalment, cap d'aquestes decisions s'assemblen les unes amb les altres, són de naturalesa molt diferent, però totes comparteixen un element comú, cal ESCOLLIR. Si, cal ESCOLLIR una opció entre dues o varies alternatives i aquí és on comença la mare dels ous.

És a dir, no es pot dir SI i NO al mateix temps, no podem triar MOURE'NS i restar ATURATS a la vegada... Cal prendre partit per una opció i això ens provoca, moltes vegades, certa incomoditat, papallones a l'estómac ... ens hi haurem d'anar acostumant.

És evident que la transcendència de les decisions és molt relativa, com hem dit abans n'hi ha de molt poc importants i en canvi n'hi ha de molt rellevants.

M'agradaria centrar-me en aquestes últimes, les que considerem rellevants. No hi ha un criteri clar per distingir quan una decisió és o no rellevant, dependrà de cada persona, fins i tot dependrà del moment, tot això és molt personal, però arribats a aquest punt, crec que tothom sap identificar quan està al davant d'una d'aquestes decisions. Són LES DECISIONS, en majúscules, les de debò, és d'aquestes de les que vull parlar.

... esteu preparats ...

Tots els que avui esteu aquí heu vinculat els vostres darrers anys a una institució universitària, la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, al campus de Manresa.

Independentment de l'àrea de coneixement dels vostres estudis, ja sigui en el camp de la salut, en el camp de l'empresa o bé en l'educació, us heu format, us heu preparat, heu acumulat experiències, en definitiva, heu aprofundit en l'expertesa dins de cada especialitat, repeteixo, esteu molt preparats.

Cadascuna de les vivències que heu passat en l'entorn universitari, compta, i compta molt. Professors, companys, amics, en definitiva, tot allò que heu gaudit o patit, ara ja forma part de vosaltres i us acompanyarà durant molts anys. Heu engruixit la vostra motxilla de coneixement i d'experiències i avui toca utilitzar tot aquest aprenentatge des de la vessant més pràctica, aquí és on caldrà prendre decisions.

A vegades, davant d'una decisió important podem sentir angoixa, fins i tot en alguns casos podem arribar a tenir certa por, crec que és normal, sobretot aquelles primeres vegades. Amb els anys, segurament aquesta dinàmica evolucionarà i a mesura que ens acostumem a prendre decisions d'una manera més regular, tota aquesta incertesa inicial s'acaba convertint en seguretat.

Aquest és el camí.

Haurem crescut.

Vull Compartir ...

Crec que compartir pot ajudar.

De la meua pròpia experiència sobre la presa de decisions us en podria explicar unes quantes batalles, però tampoc és el moment. En el meu cas particular, ja porto uns quants anys en el món de la direcció d'empreses, i des de la meua posició m'ha tocat prendre forces decisions importants, és des d'aquesta perspectiva que m'agradaria poder compartir amb vosaltres allò que he après.

És doncs, en aquest context, el de l'experiència personal, on voldria aportar alguns elements de reflexió alhora de prendre decisions. Em centraré en l'essència, en allò que ha guiat tots els moments on he hagut de prendre decisions importants i intentaré sintetitzar en quatre àmbits allò que m'ha estat realment útil.

EL PRIMER.

LA CONSCIÈNCIA DEL MOMENT.

Ens n'adonem. Moltes vegades no sabem perquè, però quan ens trobem davant d'un d'aquests moments on cal prendre una decisió important, senzillament ens n'adonem. Esdevé un moment especial, una intuïció.

Som conscients que caldrà prendre una decisió, ho sabem, i el nostre cos i la nostra ment s'adapten a aquesta situació. En definitiva, estem preparant l'escenari interior on es durà a terme aquest procés de reflexió. És un moment especial, i cal ser-ne conscients.

EL SEGON.

ENTENDRE EL FACTOR TEMPS

Potser tenim molt poc temps per prendre la decisió, o bé al contrari, en tenim molt ... depèn.

Hi ha ocasions que cal prendre decisions immediates, penso ara en l'àmbit de la salut, em venen a la ment multitud d'imatges d'aquests darrer període de pandèmia, amb molta pressió i en entorns molt estressants. En canvi hi ha ocasions que disposem de períodes molt més llargs on podem ordenar idees i preparar-nos molt millor fins i tot estar relaxats.

L'important és assimilar aquest aspecte temporal, és a dir, ser conscients del temps del que disposem i interioritzar-lo en el procés decisor ja que ens farà ser molt més reactius si és necessari, o bé podrem planificar i pensar molt més estratègicament si disposem de més temps.

EL TERCER.

CAPACITAT D'ANÀLISI

Independentment de si tenim molt temps o poc per prendre una decisió, el component analític és clau.

És aquí on s'han de valorar les diferents opcions, intentar dibuixar les conseqüències que se'n desprenen de cadascuna d'elles, els pros, les contres, els impactes en totes les seves dimensions, bé, és on l'aspecte racional té una rellevància més destacada.

Segur que en aquesta fase analítica els coneixements juguen un paper cabdal. Tot l'aprenentatge teòric i aplicat que heu pogut acumular durant els anys d'estudi a la Universitat hauria d'emergir de forma clara i esdevenir una eina alhora d'escollir la opció final.

Ens els anys que venen, les eines que utilitzarem per valorar les diferents opcions evolucionaran de forma molt dramàtica. És on la tecnologia, la intel·ligència artificial i tantes altres novetats que aniran sorgint ens eclipsaran. Irrompran en tots els àmbits de coneixement, ens faran propostes automàtiques d'elecció, ens recomanaran solucions, semblarà que fins i tot les persones no som necessàries.

No ens deixem confondre, a fi de comptes, es tractarà d'un ajut addicional, d'un seguit d'instruments nous que ens facilitaran la capacitat d'anàlisi, però la veritable decisió final, el "botó" vermell, l'acabarà prement una persona, l'acabaràs prement tu.

EL QUART.

EL COMPROMÍS HUMÀ

Aquí és on apareixen els valors i l'ètica. La responsabilitat, en definitiva. Des del meu punt de vista, aquest és l'aspecte més important de tots.

Cal pensar en tot moment que som persones i que ens relacionem amb persones i, sobretot que les conseqüències de les nostres decisions acabaran impactant en les persones.

Per tant les decisions que prenguem han de contemplar també els aspectes més emocionals, més sensibles, més profunds de l'ésser humà.

Com he dit abans aquest és per mi l'aspecte més important, però també és el més difícil d'incloure alhora de prendre decisions. Sempre he pensat que les persones han de ser al centre, per aquest motiu m'agradaria poder-lo ressaltar especialment i aconseguir que el tingueu sempre present quan prengueu decisions, no us n'oblideu.

Un cop exposats aquests 4 aspectes, aquesta hauria de ser la recepta ...

- Sapiguen llegir el moment.
- Intenteu gestionar el temps del que disposeu.
- Siguen racionals i analítics.
- I, sobretot, no us oblideu mai del compromís humà.

I ara us toca a vosaltres ...

Ara si.

Tenim el teló obert de bat a bat, llums encesos ...

Us toca a vosaltres ser protagonistes.

La Universidad os ha acompañado hasta aquí, habéis tenido la suerte de vivir en primera persona en un entorno privilegiado, rodeados de profesionales de la educación superior de primer nivel, de instalaciones de incalculable valor, pienso muy especialmente en los espacios de simulación, la clínica universitaria, las posibilidades de prácticas en empresas, en centros asistenciales y sociosanitarios, y tantos y tantos atributos que han contribuido durante los últimos años a posicionar a la “Fundació Universitaria del Bages” como un centro de referencia tanto en el panorama nacional como internacional.

Responem doncs a la pregunta que ens fèiem al principi.

Ha arribat el moment, em toca a mi ara ?

La resposta és un SI rotund.

És clar que et toca a tu, a qui sinó ?

A partir d'ara, doncs, no dubteu a fer el vostre camí, prengueu decisions, assumiu-ne les conseqüències amb responsabilitat i avanceu, avanceu incansablement, per assolir aquell propòsit que tots compartim:

LA PLENITUD MÀXIMA COM A PERSONES.

Moltes gràcies.